

SYLABUS PRZEDMIOTU / ~~MODUŁU~~ KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/ modułu	<i>Teoria teatru lalek</i>
Kod przedmiotu	<i>PKR48</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Reżyseria</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Karol Suszczyński</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Kierunkowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>III</i>
Semestr	<i>VI</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>Wykład, wykład z elementami konwersatorium, analiza tekstów źródłowych wraz z dyskusją</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>Zaliczone poprzednie semestry studiów</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<i>Celem zajęć jest zapoznanie studenta z tekstami źródłowymi o charakterze teoretyczno-teatralnym, mającymi znaczącą wartość dla rozwoju i kształtowania się myśli o teatrze lalek na przestrzeni wieków. Analiza i interpretacja tekstów zapoznają studenta z różnymi formami refleksji poświęconymi tej dziedzinie sztuki. Poprzez szeroki kontekst historyczny pozwolą studentowi świadomie rozmyślać i działać w obrębie wybranych przez siebie rejonów sztuki lalkarskiej.</i>
Treści kształcenia	1. <i>Wprowadzenie do zajęć. Omówienie kształtowania się poglądów na teatr lalek na przestrzeni wieków.</i> 2. <i>Kulturowe funkcje lalki.</i> 3. <i>Pierwsi (nie) lalkowi teoretycy: Leone di Somi, Denis Diderot.</i> 4. <i>Droga do piękna: Heinrich von Kleist, Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, Hans Christian Andersen, Samuel Foote</i> 5. <i>Edward Gordon Craig i jego nadmarioneta. Leon Schiller o marionecie.</i> 6. <i>Lalka jako przedmiot badań naukowych.</i> 7. <i>Konstanty Stanisławski i jego metoda gry aktorskiej. Michaił Czechow, uczeń mistrza.</i> 8. <i>Bertold Brecht i aktor teatru epickiego.</i> 9. <i>Koncepcja teatru i gry aktorskiej Antonina Artauda.</i> 10. <i>Teatr lalek Siergieja Obrazcowa. Jewgienij Speranski - aktor lalkarz.</i> 11. <i>Teatr plastyczny. Stanisław Ignacy Witkiewicz i Tadeusz Kantor.</i> 12. <i>Ku teatrowi przedmiotów.</i> 13. <i>W stronę rytuału. Jerzy Grotowski, Eugenio Barba, Richard Schechner.</i> 14. <i>Współczesny teatr lalek. Repetytorium.</i>
Efekty kształcenia	W zakresie wiedzy (W) student: - <i>jest wyposażony w rzetelne podstawy ogólnej wiedzy z zakresu teorii teatru lalek, ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy w zakresie związków sztuki lalkarskiej z teorią i doktrynami wywodzącymi się ze sztuki teatru dramatycznego, R_W2</i> - <i>zna i rozumie koncepcje teoretyczne wpływające na rozwój teatru lalek oraz ma orientację w tekstach źródłowych opisujących zagadnienia z nimi związane, R_W4</i> - <i>poprzez zdobytą wiedzę teoretyczno-teatralną wykazuje głębokie zrozumienie wzajemnych relacji między teorią a praktyką, co przekłada się na dalszy, świadomy rozwój artystyczny, R_W14</i>

	W zakresie umiejętności (U) student: - posiada umiejętność świadomego posługiwania się terminologią związaną z teorią teatru lalek w odniesieniu do realizacji własnych projektów artystycznych, R_U3 - umie swobodnie wypowiadać się w kwestiach związanych z teorią teatru lalek, R_U14 W zakresie kompetencji społecznych (K) student: - w samodzielnej pracy umie formułować krytyczne argumentacje wynikające z wiedzy teoretyczno-teatralnej, R_K1 - świadomy swojej teoretyczno-teatralnej wiedzy posiada zdolność do konstruktywnej krytyki w stosunku do innych osób pracujących w tych samych przestrzeniach sztuki teatru lalek, R_K4
Forma zaliczenia przedmiotu	VI sem. – egzamin
Sposoby weryfikacji	Na podstawie obecności i aktywności na zajęciach oraz oceny wykonanej pracy zaliczeniowej – opracowania i omówienia jednego z wybranych tematów zajęć
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30 godz.
Liczba punktów ECTS	1 pkt
Język wykładowy	Polski
Wykaz literatury podstawowej	Literatura wykorzystywana podczas zajęć: - Henryk Jurkowski, <i>Aktor w roli demiurga</i>, Akademia Teatralna im. Al. Zelwerowicza w Warszawie, Warszawa 2006. - Henryk Jurkowski, <i>Metamorfozy teatru lalek w XX wieku</i>, Errata, Warszawa 2002. - Henryk Jurkowski, <i>Szkice z teorii teatru lalek</i>, POLUNIMA, Łódź 1993. Literatura studiowana samodzielnie przez studenta: - Denis Diderot, <i>Paradoks o aktorze</i>, [w:] <i>Paradoks o aktorze i inne utwory</i>, Czytelnik, Warszawa 1950 lub 1958. - Henryk Jurkowski, <i>Myśl estetyczna teatru lalek</i>, „Teatr Lalek” 1970, nr od 1 do 4. - Edward Gordon Craig, <i>O sztuce teatru</i>, WAiF, Warszawa 1985 (wybrane rozdziały).

	- Leon Schiller, <i>Teatr żywy i teatr marionet</i>, [w:] „Pamiętnik Teatralny” 1987, nr 1-2. - Konstanty Stanisławski, <i>Praca aktora nad sobą</i>, PIW, Warszawa 1953 (wybrane rozdziały). - Michail Czechow, <i>O technice aktora</i>, Wydawnictwo Aksha, Kraków 1997. - Bertold Brecht, <i>Krótki opis nowej techniki sztuki aktorskiej...</i>, „Dialog” 1959, nr 7. - Antonin Artaud, <i>Aktor i jego sobowtór</i>, WAiF, Warszawa 1966 (wybrane rozdziały). - Siergiej Obruchow, <i>Moja profesja</i>, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1961 (wybrane rozdziały). - Stanisław Ignacy Witkiewicz, <i>O czystej formie i inne pisma o sztuce</i>, PIW, Warszawa 2003 (wybrane rozdziały). - Zbigniew Osiński, <i>Grotowski i jego Laboratorium</i>, PIW, Warszawa 1980 (wybrane rozdziały) - Richard Schechner, <i>Przyszłość rytuału</i>, Volumen, Warszawa 2000 (wybrane rozdziały). - Wiesław Hejno, <i>Lalkarz</i>, Wrocławski Teatr Lalek, Wrocław 2002.
Wykaz literatury uzupełniającej	- Jurij Łotman, <i>Lalka w systemie kultury</i>, „Teksty” 1979, nr 6. - Henryk Jurkowski, <i>Lalka w rytuale</i>, „Konteksty” 1998, z 2. - Heinrich von Kleist, <i>O teatrze marionetek</i>, „Teatr Lalek” 1970, nr 1. - Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, <i>Szary i brązowy</i>, „Teatr Lalek” 1970, nr 1. - Hans Christian Andersen, <i>Dyrektor teatru marionetek</i>, [w:] <i>Baśnie</i>, t. 3, PIW, Warszawa 1985. - Samuel Foote, <i>Tragedia modna</i>, [w:] Henryk Jurkowski, <i>Antologia klasycznych tekstów teatru lalek. Renesans – Barok – Romantyzm</i>, PWST, Wrocław 1999. - Edward Gordon Craig, <i>Lalki i poeci (fragmenty)</i>, „Teatr Lalek” 1970, nr 1. - Irena Schiller, <i>Brecht a Stanisławski. Z teorii gry aktorskiej</i>, „Estetyka” 1961, r. 2. - Henryk Jurkowski, <i>Aktor i jego nieożywiony sobowtór</i>, „Didaskalia” 2001, nr 43/44. - Leszek Kolankiewicz, <i>Święty Artaud</i>, <i>Słowo/Obraz Terytoria</i>, Gdańsk 2001. - Siergiej Obruchow, <i>Aktor, reżyser i lalka</i>, „Teatr Lalek” 1960, nr 11. - Jewgienij Speranski, <i>Aktor teatru lalek</i>, „Teatr Lalek” 1966, nr 35. - Jewgienij Speranski, <i>Kim jest aktor lalkarz?</i>, „Teatr

	<i>Lalek</i>” 1966, nr 37/38. – Stanisław Ignacy Witkiewicz, <i>Teatr i inne pisma o teatrze</i>, PIW, Warszawa 1995 (wybrane rozdziały). – Aldona Skiba-Lickel, <i>Aktor według Kantora</i>, Ossolineum, Wrocław 1995. – Leszek Kolankiewicz, <i>Aktorstwo w teatrze Grotowskiego</i>, „Konteksty” 1995, z. 2. – Eugenio Barba, <i>Teatr euroazjatycki, czyli Szansa</i>, „Dialog” 1993, nr 8; <i>Antropologia teatru: geneza, definicja</i>, „Dialog” 1993, nr 12.
Uwagi	brak